

25 Oktober 2026: Erediens – Dr Carl Louwrens

Opsomming van die erediens deur Dr Carl Louwrens

Tema: Christelike hoop as 'n veilige lewensanker

Dr Carl Louwrens se boodskap handel oor **hoop**. Hy bedoel nie die onseker verwagting dat dinge dalk beter sal gaan nie, maar die vaste vertrouwe wat gelowiges in God se beloftes en in Jesus Christus het. Vanuit Hebreërs 6:13–20 verduidelik hy dat hierdie hoop soos 'n veilige, onbeweeglike lewensanker is. Dit gee vastigheid te midde van persoonlike, kerklike en maatskaplike onstuimigheid. Die boodskap loop uit op 'n praktiese oproep: mense wat in Christus geanker is, moet ook vir ander stabiliteit, perspektief en hoop bring.

1. Die openingsgebed: 'n Gemeente wat na die lewende God luister

Die erediensgedeelte begin met dankbaarheid vir die geleentheid om saam met ander gelowiges stil te word voor God. Persoonlike gebed en stiltetyd is belangrik, maar Dr Louwrens beklemtoon die besondere waarde van die gemeente wat saamkom: gelowiges kan saam sing, God verheerlik en na sy Woord luister.

Hy spreek God aan as die lewende, sprekende God wat Homself as Vader, Seun en Heilige Gees openbaar. Jesus het mens geword en verstaan daarom mense se nood en ellende. Die Heilige Gees woon by gelowiges en maak hulle liggame sy tempel. Die gebed vra dat die gemeente bewus sal wees van God se teenwoordigheid wanneer hulle die Bybel lees en daarna luister. Hierdie vertrekpunt berei die boodskap voor: gelowiges ontvang hoop van 'n God wat teenwoordig is en met hulle praat.

2. Die Skriflesing: God se belofte gee sekerheid

Die hoofskriflesing is Hebreërs 6:13–20, met besondere klem op vers 19:

“Hierdie hoop besit ons as 'n veilige en onbeweeglike lewensanker wat agter die voorhangsel vas is.”

Dr Louwrens verduidelik dat Hebreërs se eerste lesers vertrouwd was met die Joodse geloofswêreld, die tempel en figure soos Abraham en Melgisedek. Daarom gebruik die skrywer begrippe wat hedendaagse lesers dalk verder verduidelik moet word. Juis die verwysings na die hoëpriester, die voorhangsel en die heiligdom dra egter die boodskap van sekerheid.

Die gelese gedeelte herinner aan God se belofte aan Abraham. God bevestig sy belofte met 'n eed by Homself, omdat niemand groter as Hy is nie. Die belofte en die eed verseker die erfgename van die belofte dat God sy woord sal hou. Vir mense wat hulle toevlug tot Hom neem, is dit 'n kragtige aansporing om vas te hou aan die hoop wat voorlê. Die sekerheid van hoop berus dus op God se betroubaarheid, nie op menslike omstandighede wat wissel nie.

3. Die verskil tussen alledaagse hoop en Bybelse hoop

Dr Louwrens plaas hoop langs geloof en liefde, die bekende drietal uit die Nuwe Testament. Hy merk op dat gelowiges dikwels oor geloof en liefde hoor, maar nie altyd duidelik onderskei wat die Bybel met hoop bedoel nie.

In gewone taal druk “hoop” dikwels onsekerheid uit. 'n Mens hoop dat die volgende werksdag aangenaam sal wees, dat die weer vir 'n buiteligdiens sal saamwerk, of dat iemand jou sal terugbel. Dit is 'n wens, maar nie 'n waarborg nie. Hy illustreer dit humoristies met 'n vriend se stemposboodskap: die vriend sou “hopefully” terugbel, maar het dit gewoonlik nie gedoen nie.

Daarteenoor beskryf die preek Christelike hoop as 'n vaste verwagting wat op God en Christus gerig is. Die gelowige weet nie presies hoe elke dag sal verloop nie, maar kan vertrou op die Een aan wie sy of haar lewe behoort. Die onderskeid is dus tussen onseker wensdenkery en vertrouwe wat op 'n betroubare grondslag rus.

4. Beelde wat die betekenis van hoop verduidelik

Pandora: hoop te midde van ellende

Dr Louwrens vertel die verhaal van Pandora uit die Griekse mitologie. In sy vertelling ontsnap allerlei rampe en ellendes wanneer sy die verbode kistie oopmaak, maar hoop, in Grieks *elpis*, bly agter. Hy gebruik die verhaal om te wys dat mense al lank hoop verbind met die vermoë om te midde van swaarkry voort te leef. Dit lei oor na die sterker, spesifiek Christelike grondslag van hoop in God se beloftes.

Die anker in wapens en simbole

Met behulp van skyfies bespreek hy ankerbeelde in die ou Kaapprovinsie se wapen en in universiteitswapens, waaronder dié van Kaapstad en Pretoria. Hy verbind die woorde *Spes Bona*, “goeie hoop”, met die anker as teken van vastigheid. Die Universiteit van Pretoria se leuse oor die strewe na 'n doel sluit in sy uiteensetting aan by doelgerigtheid en sekerheid. Die beelde maak die sentrale metafoor verstaanbaar: soos 'n anker 'n skip vashou, gee hoop aan die gelowige standvastigheid.

Die vroeë kerk: 'n gemeenskap op reis

Hy verwys ook na die anker as 'n vroeg-Christelike simbool en noem die vissimbool, die *ichthus*. Volgens hom was die vroeë kerk 'n gemeenskap op pad, dikwels onder druk en vervolging. Klein gemeentes moes hulle geloof uitleef in 'n wêreld waarin hulle kwesbaar was.

Die beeld van 'n bootjie op 'n stormsee verwoord daardie ervaring. Die golwe kan die gemeente rondskud, maar die anker gee vastigheid. Vir Dr Louwrens lê die betekenis daarvan daarin dat die gelowiges se hoop in Christus vas is. Die bedreiging is werklik, maar dit is nie die enigste werklikheid waarmee hulle rekening hou nie.

5. “Agter die voorhangsel”: Waar die anker vas is

Die preek se belangrikste verduideliking van die ankerbeeld kom by die woorde “agter die voorhangsel”. Dr Louwrens verbind dit met die tempel en die allerheiligste, die plek wat God se teenwoordigheid gesimboliseer het en waar die hoëpriester op die Groot Versoendag ingegaan het.

Hebreërs beskryf Jesus as die Voorloper wat ter wille van gelowiges ingegaan het. Die anker van die hoop is dus nie vas in iets tydeliks of onsekers nie, maar in God se teenwoordigheid, waarheen Jesus die weg oopgemaak het. Dit is die grond van die gelowige se vertroue. Dr Louwrens noem Jesus se ewige hoëpriesterskap volgens die orde van Melgisedek, maar kies om nie breedvoerig daarop in te gaan nie. Sy fokus bly die vastigheid wat Christus gee.

Hierdie beeld beteken nie dat die see ophou storm nie. Die boodskap is eerder dat gelowiges te midde van die storm nie sonder 'n vaste verbintenis met God hoef te leef nie.

6. Verdere Skrifgedeeltes wat die boodskap versterk

Hebreërs 11:1: Geloof en hoop hoort saam

Dr Louwrens haal die beskrywing van geloof aan as sekerheid oor die dinge wat ons hoop en oortuiging oor die dinge wat ons nie sien nie. Hy beklemtoon die woorde “seker” en “oortuig” om die verskil tussen Bybelse hoop en 'n onseker “hopelik” uit te lig.

Hy gebruik die eenvoudige voorbeeld van 'n kind wat gevra word om koeldrank uit die yskas te gaan haal. Die kind tree met vertroue op omdat hy of sy weet waar dit is. So wil die prediker wys dat geloof en hoop nie net gedagtes is nie: vertroue lei ook tot beweging en optrede.

Die lewende hoop uit 1 Petrus

Die preek verwys na die gedeelte in 1 Petrus oor nuwe lewe deur Jesus Christus se opstanding en 'n erfenis wat onverganklik, onbesmet en onverwelklik is. Die versverwysing is in die opname onduidelik, maar die inhoud wat aangehaal word, vorm 'n duidelike deel van die boodskap.

Dr Louwrens stel hierdie blywende erfenis teenoor blomme wat mooi is, maar verwelk. Die hoop wat Christus gee, verloor nie mettertyd sy waarde en lewenskrag nie. Hy gebruik ook die beeld van 'n testament om die gedagte van 'n beloofde erfenis te verduidelik: dit gaan oor iets waarop die ontvanger kan staatmaak.

Romeine 15: God is die bron van hoop

Uit Romeine 15 haal hy die bede aan dat God, die bron van hoop, gelowiges deur hulle geloof met vreugde en vrede sal vervul, sodat hulle hoop deur die krag van die Heilige Gees sterker kan word. Hoop word hier nie bloot as 'n positiewe persoonlikheidseienskap voorgestel nie. Dit kom van God en word deur die Gees gevoed.

7. Die toepassing: Hoop in 'n onstuimige samelewing

Dr Louwrens bring die boodskap na die gemeente se leëwêreld. Hy noem onder meer krag- en wateronderbrekings, swak paaie, vrese oor veiligheid, armoede en politieke en ekonomiese onsekerheid. Hy erken dat hierdie ervarings mense se gemoed en daaglikse bestaan raak.

Hy spreek ook kommer uit oor die kerk: gemeentes wat saamsmelt, lidmate wat ouer word en die afwesigheid van jonger volwassenes. Sy vraag oor waar die jongmense is, roep die gemeente op om oor hulle eie lewe en betrokkenheid na te dink.

Teen hierdie agtergrond waarsku hy teen gesprekke wat heeltyd deur slegte nuus, negatiewe en sinisme oorheers word. Hy ontken nie die probleme nie, maar vra hoe gelowiges daarop reageer. As hulle mense van geloof, hoop en liefde is, behoort 'n mens dit ook te hoor en te sien wanneer hulle oor die land, die kerk en hulle eie lewens praat.

8. Twee praktiese beelde: Word ankermense vir ander

Die gespreksleier of ankerpersoon

Die eerste slotbeeld is dié van 'n gespreksleier in 'n radio- of televisiegesprek. Verskillende deelnemers gee uiteenlopende menings, maar die gespreksleier hou die gesprek bymekaar, vra nuwe vrae en bring perspektief wanneer dit dreig om uiteen te val.

Só, sê Dr Louwrens, behoort gelowiges op te tree in hulle omgang met ander. By familiebyeenkomste, tussen vriende en in gewone gesprekke kan hulle:

- ruimte skep vir 'n ander perspektief as net moedeloosheid;
- mense herinner aan die hoop wat in Christus gegrond is;
- deur hulle houding en woorde rustigheid en stabiliteit bring;
- vir hulle land, kinders, gemeenskappe en medemense bid.

Die oproep is om 'n “ankermens” te wees: iemand wie se eie verbondenheid aan Christus ook ander help om vas te staan.

Die veldwagter op 'n staproete

Die tweede beeld kom uit die wildduin. 'n Begeleide staptog is nie bloot 'n doellose wandeling deur die bos nie. Die veldwagter ken die omgewing, lei die groep op 'n doelgerigte roete en wys hulle op spore, bome, voëls en klein besonderhede wat hulle andersins sou miskyk. Die gids help hulle om die omgewing te verstaan.

Dr Louwrens verbind dit met gelowiges wat deur die Heilige Gees gelei word en deur die Bybel, die gemeente en predikante toegerus word. Hulle behoort ander ook te help om met meer insig en vertroue na die lewe te kyk. Die doel is nie net om self rustig te bly nie, maar om medemense op die hoop in Christus te wys.

9. Die afsluitende gebed: Hoop word voorbidding

Die slotgebed erken dat mense soms voel asof hulle in 'n klein bootjie op 'n woeste see ronddryf en wonder of hulle gaan vergaan. Daarteenoor staan die dankbaarheid dat God se Woord rigting gee vir die gewone lewe van elke dag.

Dr Louwrens bid vervolgens vir:

- hoop vir die land en verantwoordelike leierskap met die oog op die verkiesings;
- goeie bestuur van die stad, provinsie en land;
- die gemeente, sy geskiedenis en sy dienswerk in die Moot;
- onderskeidingsvermoë, entoesiasme en ywer vir leraars en gemeentelidmaats;
- lidmate wat verjaar, asook siekes en mense in die hospitaal;
- hoërskoolleerders, veral matrieks, vir kalmte, deursettingsvermoë en ywer tydens eksamens;
- die gemeente se jaareindaktiwiteite, waaronder die Kerssangdiens.

So gee die gebed praktiese uitdrukking aan die preek: hoop lei gelowiges nie weg van die werklikheid nie. Dit beweeg hulle eerder om juis die nood en verantwoordelikhede van hulle wêreld voor God te bring.

10. Die betekenis vir volwasse gelowiges

Vir volwasse lesers lê die besondere uitdaging van die erediens in die verhouding tussen lewenservaring en geloof. Wie al baie teleurstelling, verandering en onsekerheid beleef het, kan maklik sinies word. Dr Louwrens vra egter dat gelowiges hulle identiteit nie net deur dié ervarings laat bepaal nie. Hulle behoort aan Christus en kan daarom uit 'n dieper vastigheid leef.

Die praktiese toets is hoe daardie vastigheid ander raak: in die toon van gesprekke, die bereidheid om te bid, betrokkenheid by die gemeente en die vermoë om mense eerder te kalmeer as verder te ontstel. Die erediens roep die gemeente dus nie bloot op om beter te voel nie. Dit roep hulle op om as mense met 'n veilige lewensanker verantwoordelik en hoopvol teenoor ander op te tree.